

32001L0046

2001 9 1

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 234/55

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2001/46/EB

2001 m. liepos 23 d.

iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 95/53/EB, nustatančią principus, reglamentuojančius gyvūnų mitybos srityje atliekamų oficialių patikrinimų organizavimą, ir Direktyvas 70/524/EEB, 96/25/EB ir 1999/29/EB dėl gyvūnų mitybos

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 152 straipsnio 4 dalies b punktą,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Gyvūnų mitybai skirtų produktų sauga yra svarbiausias rūpestis ir todėl būtina užtikrinti, kad į apyvartą Bendrijoje išleisti gyvūnų mitybai skirti produktai būtų saugūs. 1995 m. spalio 25 d. Tarybos direktyva 95/53/EB, nustatanti principus, reglamentuojančius gyvūnų mitybos srityje atliekamų oficialių patikrinimų organizavimą ⁽⁴⁾, prisideda prie šių tikslų.
- (2) Tarybos direktyvą 74/63/EEB panaikina 1999 m. balandžio 22 d. Tarybos direktyvos 1999/29/EB dėl nepageidautinų medžiagų ir produktų gyvūnų mityboje ⁽⁵⁾ 16 straipsnis. Todėl nuorodos į Direktyvą 74/63/EEB turi būti pakeistos pagal Direktyvos 1999/29/EB IV priedo lentelę.
- (3) Nuorodas į gyvūnų mitybai vartotinių produktų apyvartą būtina suderinti su Direktyvose 70/524/EEB ⁽⁶⁾, 95/53/EB ir 96/25/EB ⁽⁷⁾ gyvūnų mitybos sektoriui taikomais apibrėžimais.
- (4) Neseniai du kartus pasitaikė didelis gyvūnų mityboje ketintų vartoti produktų užterštumas dioksinu. Atsižvelgiant į susijusią su šiais atsitikimais patirtį, būtina tobulinti procedūras, kurios turi būti taikomos tais atvejais, kai gyvūnų mitybos produktas kelia didelį pavojų žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai arba aplinkai, arba

kai nustatomi tam tikri Direktyvos 1999/29/EB pažeidimai. Tokiu būdu turi būti siekiama geriau valdyti rizikos veiksnius, kurie neleistų pasiekti tokį žmonių ar gyvūnų sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, kuris yra numatytas Bendrijos reglamente dėl gyvūnų mitybos, tačiau nesupaprastinti tų specialių procedūrų jas sistemingai taikant smulkioms problemoms spręsti.

- (5) Komisijos atliktas patikrinimas, įvykus pašarų ir maisto grandinės užterštumui dioksinu, parodė, kad valstybės narės turi sunkumų valdant tokias neįprastas krizes. Atsižvelgiant į sukauptą patirtį ir siekiant užtikrinti, kad rizikingi veiksniai, susiję su gyvūnų mityba, būtų valdomi vienodai veiksmingai visoje Bendrijoje, būtinos nuostatos, kuriomis vadovaujantis iš valstybių narių būtų reikalaujama turėti nenumatytų atvejų planus gyvūnų mitybos sektoriuje pasitaikančios kritiškos padėties atveju.
- (6) Kai valstybėje narėje dėl produktų, skirtų gyvūnų mitybai, kyla didelis pavojus žmonių ar gyvūnų sveikatai ar aplinkai ir kai atitinkama valstybė narė (narės) negali patenkinamai lokalizuoti tokio pavojaus, būtina, kad Komisija galėtų imtis visų būtinų atsargumo priemonių ir turėtų įgaliojimus sustabdyti gyvūnų mitybai skirtų produktų prekybą ir eksportą iš tokios valstybės narės ar jos dalies arba atitinkamiems produktams arba medžiagoms nustatyti specialius reikalavimus.
- (7) Direktyva 1999/29/EB nustato tam tikrų medžiagų ir produktų, kurie yra nepageidautini pašarinių medžiagų ar pašarų sudėtyje, didžiausius kiekius.
- (8) Jau yra nustatyta sistema, kuri visais pašarų gamybos grandinės etapais valstybėms narėms padeda gauti iš operatorių informaciją apie tuos atvejus, kai nesilaikoma taisyklių dėl nepageidautinų produktų ir medžiagų. Atsižvelgiant į sukauptą patirtį ir panašias priemones, numatytas Bendrijos taisyklėse dėl bendros produktų saugos, toji sistema turėtų būti tobulinama ir plečiama, kad ją būtų galima taikyti visais atvejais, kai operatorius mano, jog gyvūnų mitybos produktas kelia didelį pavojų žmonių ar gyvūnų sveikatai ar aplinkai.

⁽¹⁾ OL C 274 E, 2000 9 26, p. 28 ir OL C 96 E, 2001 3 27, p. 279.

⁽²⁾ OL C 367, 2000 12 20, p. 11.

⁽³⁾ 2000 m. spalio 4 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2001 vasario 12 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 93, 2001 3 23, p. 1) ir 2001 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje), 2001 m. birželio 19 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 265, 1995 11 8, p. 17. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/77/EB (OL L 333, 2000 12 29, p. 81).

⁽⁵⁾ OL L 115, 1999 5 4, p. 32.

⁽⁶⁾ 1970 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyva 70/524/EEB dėl pašarų priedų (OL L 270, 1970 12 14, p. 1). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 1999/20/EB (OL L 80, 1999 3 25, p. 20).

⁽⁷⁾ 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/25/EB dėl pašarinių žaliavų apyvartos (OL L 125, 1996 5 23, p. 35). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/16/EB (OL L 105, 2000 5 3, p. 36).

(9) Šiuo metu valstybės narės yra įpareigosios pranešti kitoms valstybėms narėms ir Komisijai, kai pašarinių medžiagų ar pašarų, kurie neatitinka didžiausio nepageidautinų medžiagų ar produktų kiekio, siuntą ketinama siųsti į kitas valstybes nares.

(10) Šią greitų informacijos mainų sistemą būtina įtraukti į Direktyvą 95/53/EB ir nustatyti standartinę jos veikimo tvarką, kad ateityje būtų galima ją taikyti visais atvejais, kai produktas kelia pavojų žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai arba aplinkai, ir siekiant patobulinti visą kontrolės sistemą. Paprastumo ir veiksmingumo sumetimais sistema taip pat turėtų būti taikoma tais atvejais, kai valstybė narė, tikrindama iš trečiosios šalies įvežamą produktą, atsisako jį priimti. Tokia standartinė tvarka, padarius tam tikrus pakeitimus, galėtų likti tokia pat kaip ir kritiškos padėties atvejais taikoma informacijos mainų tvarka, nustatyta 1992 m. birželio 29 d. Tarybos direktyva 92/59/EEB dėl bendros produktų saugos ⁽¹⁾.

(11) Neįmanoma išvardyti visų potencialiai pavojingų biologinės ir cheminės kilmės užterštumo atvejų, kurie gali pasitaikyti atsitiktinai ar atliekant neteisėtus veiksmus ir kurie gali daryti poveikį produktui, kurį ketinama naudoti gyvūnų mityboje.

(12) Būtina atsižvelgti į pavojus, kurie kyla dėl netinkamo ženklavimo ar tvarkant, vežant, sandėliuojant ar apdorojant produktus.

(13) Siekiant pagerinti tikrinimo sistemos ir atitinkamų kontrolės priemonių veiksmingumą, kai kyla įtarimų dėl užterštumo, kuris kelia didelį pavojų žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai arba aplinkai, valstybės narės turėtų reikalauti patikrinti užterštumo pobūdį ir mastą bei stengtis nustatyti jo kilmę, kad būtų galima nustatyti kitus galimus užterštumo atvejus.

(14) Direktyva 95/53/EB reikalauja, kad valstybės narės iki 2000 m. balandžio 1 d. pirmą kartą Komisijai pateiktų informaciją apie kiekvienais metais atliktų patikrinimų rezultatus. Taip pat nustatyta, kad tais pranešimais Komisija naudojasi rengdama ir teikdama bendrą sutrumpintą pranešimą apie Bendrijos lygiu atliktus patikrinimus kartu su pasiūlymu, kaip kitais metais suderinti tikrinimo programą. Į informaciją apie produkto, kurį ketinama panaudoti gyvūnų mitybai, užterštumą, turintį įtakos jo saugai, valstybės narės ir Komisija atsižvelgia nustatydamos metinių suderintų tikrinimo programų prioritetus. Visa informacija apie žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai arba aplinkai keliamą pavojų,

susijusį su gyvūnų mitybai naudojamų produktų apyvarta, gali būti geriau išanalizuota, jei ji yra pateikta suderinta ir standartizuota forma.

(15) Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta anksčiau, Direktyvos 95/53/EB, 70/524/EEB, 96/25/EB ir 1999/29/EB turėtų būti iš dalies pakeistos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Tarybos direktyva 95/53/EB keičiama taip:

1) 2 straipsnio 1 dalis keičiama taip:

a) a punkto antroji įtrauka pakeičiama taip:

„— 1999 m. balandžio 22 d. Tarybos direktyva 1999/29/EB dėl nepageidautinų medžiagų ir produktų gyvūnų mityboje (*).“

(*) OL L 115, 1999 5 4, p. 32.“

b) e punktas keičiamas taip:

„e) „gyvūnų mitybai skirtas produktas“ arba „produktas“ – gyvūnų pašarai arba bet kuri medžiaga, vartojama gyvūnų mitybai;“

c) h punktas pakeičiamas taip:

„h) „teikimas į apyvartą“ arba „apyvarta“ – bet kurio gyvūnų mitybai skirtą produkto laikymas parduoti, įskaitant siūlymą parduoti, arba perdavimas bet kuria kita forma trečiosioms šalims atlygintinai arba ne ir pats pardavimas bei kitos perdavimo formos“;

2) po 4 straipsnio įrašomas šis straipsnis:

„4a straipsnis

1. Valstybės narės sudaro nenumatytų atvejų operatyvinius planus, kuriuose numato priemones, kurių reikia nedelsiant imtis nustačius, jog koks nors gyvūnų mitybai skirtas produktas kelia didelį pavojų žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai arba aplinkai, ir apibrėžia įgaliojimus, atsakomybę bei kanalus, kuriais perduodama informacija. Valstybės narės šiuos planus atitinkamai persvarsto, visų pirma atsižvelgdamos į tikrinimo paslaugų organizavimo pokyčius ir įgytą patirtį, įskaitant patirtį, įgytą vykdančioms apsimestinius veiksmus.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai savo sudarytus nenumatytų atvejų operatyvinius planus ir jų pakeitimus.

⁽¹⁾ OL L 228, 1992 8 11, p. 24.

3. Komisija išnagrinėja planus ir atitinkamoms valstybėms narėms pasiūlo padaryti pakeitimus, kurie padėtų užtikrinti, kad nenumatytų atvejų operatyviniai planai būtų vienodai veiksmingi. Prireikus, šiam tikslui pasiekti Komisija 23 straipsnyje nustatyta tvarka gali išleisti nenumatytų atvejų operatyvinių planų suderinimo rekomendacijas.“;

3) 12 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Paskirties valstybės narės kompetentinga institucija paskirties vietose atsitiktinių patikrinimų, vykdomų nediskriminuojant, būdu gali patikrinti, ar produktai atitinka 2 straipsnio 1 dalies a punkto nuostatas. Svarbiausia ir tik tokiu mastu, kuris reikalingas tokiems atsitiktiniams patikrinimams atlikti, valstybės narės gali prašyti, kad operatoriai tokiai kompetentingai institucijai praneštų apie produktų atvežimą. Valstybės narės Komisijai praneša, kada jos pasinaudoja tokia galimybe.“;

4) 13 straipsnio 1 dalyje antroji įtrauka pakeičiama taip:

„— prireikus produktai būtų nukenksminti,“;

5) 14 straipsnio 1 pastraipa pakeičiama taip:

„Tais atvejais, kai produktai sunaikinami, panaudojami kitiems tikslams, grąžinami į kilmės šalį ar nukenksminami, kaip numatyta 13 straipsnio 1 dalyje, paskirties valstybė narė nedelsdama susisieikia su išsiuntimo valstybe nare. Išsiuntimo valstybė narė imasi visų būtinų priemonių ir paskirties valstybei nare praneša apie atliktų patikrinimų pobūdį ir rezultatus, priimtus sprendimus ir jų priėmimo motyvus.“;

6) po 15 straipsnio įterpiamas šis skirsnis:

„3a skirsnis

Apsaugos sąlyga

15a straipsnis

1. Kai dėl produkto, kurį ketinama naudoti gyvūnų mitybai, vienoje ar keliose valstybėse narėse kyla problema, galinti kelti didelį pavojų žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai arba aplinkai ir kuri negali būti lokalizuota atitinkamų valstybių narių priemonėmis, Komisija 23a straipsnyje nustatyta tvarka savo iniciatyva ar kurios nors valstybės narės prašymu, atsižvelgdama į padėties rimtumą, nedelsdama patvirtina šias priemones:

— sustabdo produkto tiekimą į apyvartą Bendrijoje, jo panaudojimą gyvūnų mitybai ir eksportą į trečiąsias šalis iš atitinkamos valstybės narės (narių) visos teritorijos ar iš tam tikros jos dalies ar iš vieno ar kelių įmonių, esančių Bendrijos teritorijoje, arba

— nustato specialias sąlygas produktui tiekti į apyvartą Bendrijoje, jį naudoti gyvūnų mitybai ir eksportuoti į trečiąsias šalis iš atitinkamos valstybės narės (narių) visos teritorijos ar iš tam tikros jos dalies ar iš vieno ar kelių įmonių, esančių Bendrijos teritorijoje.

2. Tačiau ypatingos skubos atvejais Komisija, pasikonsultavusi su atitinkamomis valstybėmis narėmis ir pranešusi kitoms valstybėms narėms, 1 dalyje nurodytas priemones gali patvirtinti laikinai. Per dešimt darbo dienų Komisija 23a straipsnyje nustatyta tvarka šį klausimą pateikia Pašarų nuolatiniam komitetui, įkurtam Sprendimo 70/372/EEB (*) 1 straipsniu, prašydama nurodyti, ar šios priemonės turėtų būti pratęstos, pakeistos ar panaikintos.

Jei valstybė narė Komisijai oficialiai praneša apie būtinumą taikyti apsaugos priemones, bet Komisija 1 dalyje nurodytų priemonių nėra taikiusi, toji valstybė narė gali patvirtinti laikinas apsaugos priemones dėl produkto panaudojimo ar jo tiekimo į apyvartą. Jei valstybė narė imasi tokių priemonių, ji apie tai nedelsdama praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai. Per dešimt darbo dienų Komisija 23a straipsnyje nustatyta tvarka šį klausimą pateikia Pašarų nuolatiniam komitetui, prašydama jo nuomonės, ar tos valstybės narės taikomos laikinos apsaugos priemonės turėtų būti pratęstos, pakeistos ar panaikintos.

15b straipsnis

Apie priemones, taikomas pagal 9a ir 15a straipsnius, Komisija praneša Europos Parlamentui.

(*) OL L 170, 1970 8 3, p. 1.“

7) Po 16 straipsnio įterpiamas šis skyrius:

„IIIA SKYRIUS

INFORMAVIMO APIE PAŠARŲ KELIAMUS PAVOJUS SISTEMA

16a straipsnis

Valstybės narės nustato, kad už įmones atsakingi asmenys turi nedelsdami pranešti valstybių narių kompetentingoms institucijoms, jei jie turi įrodymų, jog jų laikoma ar jiems nuosavybės teise priklausanči gyvūnų mitybai skirtų produktų siunta, kurią jie įvežė iš trečiosios šalies į Bendrijos teritoriją ar joje išleido į apyvartą:

— viršija didžiausius Direktyvos 1999/29/EB II priedo A skirsnyje nustatytus kiekius, kuriuos viršijus tuo produktu negali būti šeriami gyvūnai, arba jis negali būti maišomas su kitais gyvūnų mitybai skirtais produktais, arba

— neatitinka vienos iš kitų šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų nuostatų ir dėl to panaudotas pagal paskirtį kelia didelį pavojų žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai arba aplinkai.

Už įmones atsakingi asmenys pateikia išsamią informaciją, kuri leistų tiksliai identifikuoti atitinkamą produktą ar produktų siuntą, ir kuo išsamesnį atitinkamo produkto ar produktų keliamo pavojaus aprašymą bei visą turimą naudingą informaciją, kuri padėtų atsekti produktą ar produktus. Jie taip pat valstybių narių kompetentingoms institucijoms praneša apie veiksmus, kurių imtasi užkirsti kelią pavojams žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai arba aplinkai, ir juos apibūdina.

Valstybės narės nustato tokius pat informavimo apie gyvūnų mitybos produktų keliamus pavojus reikalavimus ir asmenims, žemės ūkio valdose vykdančioms sveikatos monitoringą, pvz., minimiems 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvos 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių (*) 10 straipsnyje, bei asmenims, atsakingiems už tyrimus atliekančias laboratorijas.

Prireikus kompetentingos institucijos taiko 8, 11 arba 13 straipsnių nuostatas.

16b straipsnis

1. Jei valstybės narės kompetentingos institucijos turi informacijos, kad, remiantis turimų rizikos veiksnių įvertinimu, gyvūnų mitybai skirtų produktų siunta kelia didelį pavojų žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai arba aplinkai, ji patikrina gautą informaciją ir prireikus užtikrina, kad būtų imtasi reikiamų priemonių tam, kad siunta nebūtų naudojama gyvūnų mitybai, nustato siuntai apribojimus ir nedelsdama tiria:

- pavojaus pobūdį ir, jei tikslinga, nepageidautinų medžiagų kieki,
- nepageidautinų medžiagų ar pavojaus galimą kilmę,

siekdama atidžiau įvertinti riziką.

Prireikus rizikos įvertinimas taikomas ir kitoms pašarų ar maisto grandinėje esančioms to paties produkto ar kitų produktų siuntoms, kuriose gali būti nepageidautinų medžiagų arba kurios gali kelti tokį pavojų, atsižvelgiant į tai, kad nepageidautinų medžiagų gali būti įmaišyta į kitus gyvūnų mitybos produktus, o perdirbti pavojingi produktai atsirasti pašarų grandinėje.

2. Jei didelė rizika patvirtinama pagal 1 dalį, valstybės narės užtikrina, kad siuntos, kuriose yra nepageidautinų medžiagų, galutinė paskirtis, įskaitant galimą nukenksminimą, tolesnius veiksmus nukenksminant, perdirbant ar sunaikinant produktus, neturės žalingų padarinių žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai arba aplinkai, o tais atvejais, kai manoma, jog nepageidautinės medžiagos ar tokių medžiagų keliamas pavojus paplito į kitas siuntas, pašarus

ar maisto grandinę, jos nedelsdamos nustato tas kitas įtariamų pavojingų produktų siuntas ir taiko joms kontrolę bei prireikus nustato gyvus gyvūnus, kurie buvo šeriami pavojingais produktais, ir taiko priemones, numatytas Direktyvoje 96/23/EB arba kitose atitinkamose Bendrijos nuostatose dėl gyvūnų sveikatos ar gyvūninės kilmės maisto produktų saugos, užtikrina atitinkamų kontrolės tarnybų veiklos koordinavimą, siekiant, kad pavojingi produktai nebūtų pateikti į apyvartą ir būtų vykdomos produktų išėmimo iš apyvartos procedūros.

16c straipsnis

1. Jei valstybė narė nustato, kad gyvūnų mitybai skirtas produktas, kuris jos ir kitų valstybių narių teritorijose yra pateiktas į apyvartą, arba produktas, kuris iš trečiosios šalies buvo įvežtas į Bendrijos teritoriją, kad vienoje ar keliuose valstybėse narėse būtų pateiktas į apyvartą:

- viršija didžiausius Direktyvos 1999/29/EB II priedo A skirsnyje nustatytus kiekius, kuriuos viršijus tuo produktu negali būti šeriami gyvūnai arba jis negali būti maišomas su kitais gyvūnų mitybai skirtais produktais, arba
- neatitinka vienos iš kitų šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų nuostatų ir dėl to panaudotas pagal paskirtį kelia didelį pavojų žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai arba aplinkai,

toji valstybė narė nedelsdama apie tai praneša Komisijai.

Ji pateikia pakankamai informacijos, kuri leistų nustatyti atitinkamus produktus, juos atsekti ir skirti jiems kontrolę, o prireikus ir gyvus gyvūnus, kurie buvo šeriami jais, bei nurodo numatytas ar jau taikomas apsaugos priemones, kad Komisija galėtų tinkamai apie tai pranešti kitoms valstybėms narėms.

2. Bet kuri atitinkama valstybė narė Komisijai nedelsdama praneša apie visas vėlesnes priemones, kurių yra imtasi dėl praneštų pavojų, įskaitant ir pranešimą apie pavojingos padėties pabaigą.

3. Komisija ir valstybės narės 23 straipsnyje nustatyta tvarka numatytais sąlygomis sukuria ir taiko greitą informacijos mainų sistemą, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta skubi informacija ir 8 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija būtų greitai perduodama ir išplatinama.

4. Komisija Europos Parlamentui praneša apie taikomas priemones perduodant ir platinant skubią informaciją.

(*) OL L 125, 1996 5 23, p. 10.“

8) 17 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės numato, kad atsakingi už patikrinimą pareigūnai laikytųsi profesinių paslapčių. Tačiau ši nuostata nekludo valstybių narių kompetentingoms institucijoms turėti galimybę platinti informaciją, kuri yra būtina norint užkirsti kelią dideliame žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai arba aplinkai keliamam pavojui.“;

9) 17a straipsnis pakeičiamas taip:

„17a straipsnis

1. Nepažeisdami 15 straipsnio, Komisijos ekspertai gali nuspręsti, kiek tai būtina, kad ši direktyva būtų taikoma vienodai, atlikti patikrinimus vietoje bendradarbiaujant su valstybių narių kompetentingomis institucijomis. Valstybės narės, kurių teritorijoje atliekami patikrinimai, ekspertams suteikia visą būtiną pagalbą, kad jie galėtų atlikti savo pareigas. Komisija kompetentingoms institucijoms, valstybėms narėms ir Europos Parlamentui praneša apie atliktų patikrinimų rezultatus.

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, ypač bendradarbiavimo su kompetentingomis institucijomis taisyklės, priimanamos 23 straipsnyje nustatyta tvarka.“;

10) 22 straipsnis keičiamas taip:

a) 2 dalies pabaigoje įrašomas toks sakiny:

„Ši informacija pateikiama metinių ataskaitų forma pagal 23 straipsnio parengtą pavyzdį.“

b) 3 dalies pabaigoje įrašoma ši pastraipa:

„Pirmoje pastraipoje minimas bendras sutrumpintas pranešimas pateikiamas Europos Parlamentui.“

2 straipsnis

Direktyvos 70/524/EEB 2 straipsnio k punktas pakeičiamas taip:

„k) „teikimas į apyvartą“ arba „apyvarta“ – bet kurio gyvūnų mitybai skirtą produkto laikymas parduoti, įskaitant siūlymą parduoti, arba perdavimas bet kuria kita forma trečiosioms šalims atlygintinai arba ne ir pats pardavimas bei kitos perdavimo formos;“

3 straipsnis

Direktyvos 96/25/EB 2 straipsnio b punktas pakeičiamas taip:

„b) „teikimas į apyvartą“ arba „apyvarta“ – bet kurio gyvūnų mitybai skirtą produkto laikymas parduoti, įskaitant siūlymą parduoti, arba perdavimas bet kuria kita forma trečiosioms šalims atlygintinai arba ne ir pats pardavimas bei kitos perdavimo formos;“

4 straipsnis

Direktyvos 1999/29/EB 12 straipsnio 3 ir 4 dalys panaikiamos.

5 straipsnis

1. Valstybės narės priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2002 m. rugsėjo 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Šias nuostatas jos taiko nuo 2003 m. gegužės 1 d.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinių teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

6 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

7 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2001 m. liepos 23 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

N. FONTAINE

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. NEYTS-UYTTEBROECK